

1895-12-29

SENDER

Elisabeth Giersing

RECIPIENT

Wilhelmine Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

General comment:

Læsevejledning

Brevet er transskriberet fortløbende

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2-3

Sender's location:

Viborg

Mentioned people:

Elisabeth Giersing

Wilhelmine Skovgaard

Archive:

Mappe 21 nr. 28

TRANSCRIPTION

Mappe 21

Brev nr. 28

Viborg 29. December 1895

Min egen, egen kjære Sam!

Du kan ikke tænke Dig hvad det var mig for en overraskende Glæde, at faa Din store, store Julegave! Kjæreste, lille Sam, jeg havde intet ventet – Tiderne ere jo saa helt forandrede nu – men jeg ser [?] et Bevis paa at jeg endnu er Din gamle Lis – jeg har altid troet paa, at Du holdt af mig baade i gamle glade Dage og nu – og Du ved, hvor kjær jeg altid har haft Dig – i gamle Dage holdt jeg

-2-

meget mere af Dig end Du anede. Da førte Forholdene det med sig at jeg maatte skjule det [- og det kunne Du ikke altid gennemskue]- men senere ved Du sikkert, at Du altid har været og er min inderlig kjære Sam. Et varmt Kys for Din Kjærlighed og et varmt Kys for din herlige Gave – jeg nænnede ikke at bruge den til Smaating, men har nu faaet en Dame til, hos Wessel at udsøge mig ved hans Udsalg et Tæppe til under mit Dagligstuebord – dette trænger jeg meget til – saa nu lever jeg i glad Forventning om at se det komme med Posten.

-3-

Hvor megen Glæde man har af saadan en Gave ved Du nok min egen Sam, især da jeg mere og mere gaar op i at faa mit Hjem pænt, og lader ligegyldig med mine Klæder og andet lignende. Og saa rørte jo Dit kjærlige Brev mig – som Du med Dine svage Øjne har skrevet, inderlig Tak for det min lille søde Sam. Ja vi havde dog en yndig Jul, i Julen ser ens Blik saa meget opad – og deroppe er efterhånden samlet en Skare af ens Kjæreste, som man i Mindet samles med – og som man ved, at takket være netop Julebudskabet skal vi ses engang igjen, for aldrig mere at skilles.

-4-

Børnene ere flinke – [?Frode] trængte til Ferien, men har det ellers godt – og jeg har jo endnu Taalmodighed behov, men gaar dog fremad, om end langsomt. Ove har vi hjemme til April-Maj – til hvilken Tid vi have udmærket Hyre til ham med et Skib, et Staalskib "Nordlyset" fra Christiania – ja Sam – det bliver en rigtig "Langfart" – saa kniber det rigtig med de smaa [?] – han selv glæder sig voldsomt. Paula er saa sød og stor – hun skal til at lære at løbe paa Skøjter nu. Jeg haaber Du har det godt i

denne Kulde – nej søde Sam, Du kan sandelig godt vente med Visitter og sligt til Du engang faar mere Lyst. Gud give Dig og Eder alle et glædeligt godt Nytaar med godt Helbred og al Lykke! Det ønske vi Alle.

-1-

|Fra min Mand og Børnene mange kærlige Hilsner – et varmt Kys og Lev vel

Fra

Din gamle trofaste Lis|

Børnene en flink - Enede brøgte
 til Fenion, men har det ellers godt
 og jeg har is endnu Taalmodighed behov,
 men gaar dog fremad, og end langsomt
 Om her vi hjemm til April - Maj
 til hvilket Tid vi have indmaakt Afgø-
 tel ham med et Skib, et Høstskib
 "Sordlyst" fra Christiania - ja Sam-
 det bliver en rigtig "Lang fart" - saa kni-
 ber det rigtig med de sønne "Fæder" han
 selv glæder sig voldsomt. Paula er
 saa sød og stot - hun skal til at
 lære at lide paa Skifter nu. Jeg haaber
 Du har det godt i denne Pædel - nej i de-
 sam, Du kan sandelig godt vende med
 Visiter og skit - til du engang faar
 mere lyst - Gud giv Dig og den alle
 et gladeligt - godt Nytår med godt
 Hælsed og al Lykke. det ønske vi alle

meget mere af Dig end Du ^{and.} Hvor megen Gled man har af
da førte i forholdene det med sig at ^{saad en Vane} ved Du nok min
og det kender Du ikke ^{altid} egen Sam, især da jeg mere og mere
jeg maatte skjule det, ^{men} gaar op i at faa mit Hjerte pent
ved Du sikkert, at Du altid har og lader ligegyldig med mine Slæde
varer og er min inderlig Kære Sam og andet lignende. Og saa næste
Et varmt Kys for Din Kjerlighed, Dit Kjerlige Brev mig - som Du
og et varmt Kys for Din kære med dine svage Øjne har skrevet,
Dane - jeg nævnte ikke at breve inderlig Tak for det men lide især Sam
den til Smøtning, men har nu faaet Ja vi haaber dog en godig Jul, i
en Døse til, hos Wessel at udsætte Juleen i en Boks saameget spæd
mig med hans Udvalgte, et Tæppe og deroppe er efterhaanden samlet
til sender mit Dagligstuebord en Skæm af en Kjørestol, som man
dette trænger jeg meget til - Men det samles med - og som man
saa nu lever jeg i glad Forsænkelse, skal vi se engang i Jern for aldrig
om at se det Komme med Tæsten, mere at skilles.